

Rapporten behandlar tre försök varav två behandlas här.

1. "Distance Image" med sprängning av 2.400 ton konventionellt sprängmedel för att bl.a. utröna hållfastheten hos SRV:s ledningscentral RC 90 och FortF:s skyddsvärn SST-4.

Mätningar i RC 90 visade att det inte fanns några deformationer mellan väggar tak och golv. Avgasröret från kraftaggregatet var dock helt nedböjt. En del utrustning visade lättare skador. Stötvågsventilen hade fungerat utan anmärkning.

Två värn SST-4 fick grävas fram eftersom de var täckta av ett 0,5 m tjockt lager med sand. Båda värnen var så gott som oskadade, vilket betecknas som ett gott betyg, särskilt som de utsatts för övertrycksnivåer på 1,5 och 2,1 MPa.

2. Försök att använda skum för att begränsa effekterna från explosioner. Man har fått fram, att blandningsförhållandet 1 liter skumvätska och 60 liter vatten ger den bästa effekten.

Vid sprängning av 0,45 kg på marken inne i skummet uppmättes övertrycket till 100kPa på 0,7 m avstånd mot 2,4 m i luft. Trycket inne i skummet på 2,4 m avstånd var 3,5 kPa dvs en sänkning på 30 gånger. Partiklar av mikrometerstorlek uppfångades till nära 100% i ett 4 m tjockt skumlager (tungskum) vari en laddning på 45 kilo detonerade. Molnet steg till 100 m i stället för till 250 m. Skummetoden kunde med fördel även användas inomhus.

Metoden skulle kunna användas på olika militära skjutfält där man vid sprängningar har problem med bullerstörningar i omgivningen och där man vill minimera utspridningen av damm och mindre partiklar. Vid rivning av hus i bebyggelse och i polisiära sammanhang har skummet sin givna plats anser författaren.

(sprängskydd, sprängmatta).